

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 40Csp/110/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1419203152
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Kubiš
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2020:1419203152.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV sudcom JUDr. Michalom Kubišom v právnej veci žalobcu: Diners Club CS, s.r.o., so sídlom Námestie slobody 11, 811 06 Bratislava, IČO: 35 757 086, zastúpený JUDr. Svetlanou Kšiňanovou, PhD., advokátkou so sídlom Štefánikova tr. 4, 949 01 Nitra, proti žalovanej: K.. J. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Q. XXXX/XX, XXX XX D., o zaplatenie 279,87 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 279,87 eura spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 279,87 eura od 18.12.2018 do zaplatenia, a úrok z omeškania vo výške 109,88 eura, to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd žalobu vo zvyšnej časti zamieťa.

III. Súd žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 279,87 eura, úroku 480,63 eura, sankčného úroku 109,88 eura, poplatkov za zaslanie upomienok 209 eur, ročných poplatkov 116 eur, poplatku za inkaso celej čiastky 1,50 eura, poplatkov za výber 203,86 eura, prevodu finančných prostriedkov 80 eur, poplatku za prevod 55,60 eura, ďalej úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 279,87 eura od 18.12.2018 do zaplatenia a úroku vo výške 13,9 % zo sumy 279,87 eura od 18.12.2018 do zaplatenia, a to z titulu nesplateného úveru. Na odôvodnenie žaloby uviedol, že so žalovanou dňa 30.10.2014 „uzatvoril“ Žiadosť o vydanie kreditnej karty č. XXXXXXXXXXXXXXX, na základe ktorej jej poskytol finančné prostriedky. Žalovaná čerpala finančné prostriedky postupnými výbermi z karty Diners, pričom k 30.05.2018 vyčerpala sumu 10.749,47 eura. Žalovaná uhradila spolu sumu 10.469,60 eura, nezaplatená istina je vo výške 279,87 eura. Nakoľko žalovaná neuhradzovala dlžnú sumu riadne a včas, listom zo dňa 03.10.2018 žalobca vypovedal zmluvný vzťah so žalovanou, čím sa stal dlh splatný v celosti ku dňu 17.12.2018. Príslušenstvo pohľadávky ku dňu podania žaloby predstavuje úrok 480,63 eura (počítaný do vypovedania zmluvného vzťahu), sankčný úrok 109,88 eura (zákonný úrok z omeškania počítaný do vypovedania zmluvného vzťahu), poplatok za zaslanie upomienok 209 eur, ročný poplatok 116 eur, poplatok za inkaso celej čiastky 1,50 eura, poplatok za výber 203,86 eura, prevod finančných prostriedkov 80 eur a poplatok za prevod 55,60 eura.

2. Žalovaná sa k žalobe nevyjadrila.

3. Súd na prejednanie veci samej nenariadil pojednávanie s poukazom na § 297 písm. b) C.s.p., nakoľko v predmetnom prípade išlo o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán neboli sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšovala 1 000 eur. V nadväznosti na to súd

súlade s § 219 ods. 3 C.s.p. v zákonnej lehote oznámil na úradnej tabuli a na webovej stránke tunajšieho súdu verejné vyhlásenie rozsudku na termín 14.01.2020.

4. Súd pri rozhodovaní vychádzal z nasledovného skutkového stavu:

4.1. Dňa 30.10.2014 žalovaná na základe Žiadosti o vydanie kreditnej karty Diners Club Pure+ (č.l. 91-92 spisu) navrhla uzavretie Zmluvy o vydaní Karty, v zmysle ktorej sa žalobca zaviazal vydať žalovanej Kartu a umožniť jej vykonávať prostredníctvom Karty transakcie u zmluvných partnerov žalobcu, poskytnúť jej úver do výšky revolvingového limitu 1.500 eur a žalovaná sa zaviazala uhradiť žalobcovi všetky záväzky súvisiace s vydaním a používaním Karty, osobitne sumu všetkých transakcií vykonaných prostredníctvom karty, ako aj poplatky, na ktoré vznikol žalobcovi nárok, ako aj vrátiť poskytnutý a čerpaný úver a zaplatiť úrok. V žiadosti sú okrem žiadaného revolvingového limitu 1.500 eur uvedené nasledovné poplatky a úrok pre prípad uzavretia zmluvy - ročný poplatok za vydanie Karty a ostatné povinné doplnkové služby 59 eur, úroková sadzba po skončení bezúročného obdobia 13,9 %, riziková prirážka v prípade omeškania 6 % p.a., minimálna splátka 5 % min 20 eur. Dňa 18.11.2014 žalobca potvrdil prijatie žiadosti žalovanej o vydanie kreditnej karty Diners Club Pure+ (č.l. 94 spisu). V potvrdení o prijatí žiadosti sú uvedené nasledujúce údaje - výška Revolvingového limitu 1.500 eur, RPMN pre prvý rok používania karty 12,20 % ročne, celková čiastka zaplatená spotrebiteľom 1.595,66 eura v prípade jednorazového čerpania úveru do plnej výšky Revolvingového limitu 1.500 eur a následnom mesačnom splatení úveru v 12-tich rovnakých mesačných splátkach vo výške 132,97 eura, pri úrokovej sadzbe 13,9 % ročne a ročnom poplatku za Kartú 0/29 eur, ďalej RPMN 20,59 % ročne, celková čiastka zaplatená spotrebiteľom 1.657,68 eura v prípade jednorazového čerpania úveru do plnej výšky Revolvingového limitu 1.500 eur a následnom mesačnom splatení úveru v 12-tich rovnakých mesačných splátkach vo výške 138,14 eura, pri úrokovej sadzbe 13,9 % ročne a ročnom poplatku za Kartú 59 eur, priemerná RPMN 25,24 %, ročný poplatok za vydanie karty 59 eur, minimálna splátka Úveru 5 % z Revolvovateľnej sumy, najmenej 20 eur, úroková sadzba 13,9 % ročne, sankčný úrok 5,5 % ročne, poplatok za vystavenie upomienky prvá 7 eur/ďalšie 17 eur. Predmetné údaje sú obsiahnuté na predtlačenom formulári, pričom s výnimkou číselných údajov, sú písané takým drobným písmom, že sú iba ťažko čitateľné. Rovnako drobným a ťažko čitateľným písmom je uvedený aj údaj o výške úrokovej sadzby a poplatku za vystavenie upomienky. Na č.l. 17-19 spisu sa nachádzajú Revolvingové obchodné podmienky, ktoré nie sú žalovanou podpísané, na č.l. 19-21 spisu sa nachádza Sadzobník poplatkov, ktorý rovnako nie je žalovanou podpísaný. Z výpisov z účtu žalovanej (č.l. 24-90 spisu) súd zistil, že žalovaná vykonala transakcie (čerpania úver) celkovo vo výške 10.749,47 eura a vykonala úhrady celkovo vo výške 10.469,60 eura. Oznámením o vypovedaní zmluvného vzťahu zo dňa 03.10.2018 (č.l. 96 spisu) žalobca oznámil žalovanej, že vzhľadom na to, že neuhrádzala dlžnú sumu v stanovenej výške a v zmluvne určenom termíne, vypovedáva zmluvný vzťah s ňou.

5. Po právnej stránke súd vec posúdil nasledovne:

5.1. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

5.2. Podľa § 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

5.3. Podľa § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

5.4. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

5.5. Podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

5.6. Podľa § 9 ods. 2 písm. f), i), k), y) zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

5.7. Podľa § 11 ods. 1 písm. a), b) zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

5.8. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „O.z.“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

5.9. Podľa § 52 ods. 2 O.z. ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

5.10. Podľa § 52 ods. 3 O.z. dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

5.11. Podľa § 52 ods. 4 O.z. spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

5.12. Podľa § 39 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „O.z.“) neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

5.13. Podľa § 40 ods. 1 O.z. ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

5.14. Podľa § 40 ods. 4 prvá veta O.z. písomná forma je zachovaná, ak je právny úkon urobený telegraficky, ďalekopisom alebo elektronickými prostriedkami, ktoré umožňujú zachytenie obsahu právneho úkonu a určenie osoby, ktorá právny úkon urobila.

5.15. Podľa § 43a ods. 1 O.z. prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy (ďalej len „návrh“), ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia.

5.16. Podľa § 43c ods. 1 O.z. včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu.

5.17. Podľa § 44 ods. 1 O.z. zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu.

5.18. Podľa § 44 ods. 2 prvá veta O.z. prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh.

5.19. Podľa § 46 ods. 2 O.z. pre uzavretie zmluvy písomnou formou stačí, ak dôjde k písomnému návrhu a k jeho písomnému prijatiu.

5.20. Podľa § 451 ods. 2 O.z. bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

5.21. Podľa § 457 O.z. ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

5.22. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta O.z. dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

5.23. Podľa § 517 ods. 2 O.z. ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

5.24. Podľa § 3 nariadenia č. 87/1995 Z.z. výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

6. Z predložených listinných dôkazov mal súd za preukázané, že žalovaná požiadala žalobcu o poskytnutie revolvingového úveru na základe Žiadosti o vydanie kreditnej karty Diners Club Pure+ zo dňa 30.10.2014. Z potvrdenia žalobcu o prijatí žiadosti zo dňa 18.11.2014 (č.l. 94 spisu), ktoré by bolo možné považovať za akceptáciu žiadosti žalovanej (návrhu na uzatvorenie zmluvy) v zmysle § 43c ods. 1 O.z. však vyplýva, že obsahuje aj také údaje týkajúce sa revolvingového úveru, ktoré nie sú obsahom žiadosti žalovanej (napr. RPMN, priemerná RPMN, celková čiastka zaplatená spotrebiteľom, výška splátky, poplatok za vystavenie upomienky). Takéto prijatie žiadosti treba považovať v zmysle § 44 ods. 2 O.z. za odmietnutie žiadosti žalovanej (návrhu na uzatvorenie zmluvy) a považuje sa za nový návrh (na uzatvorenie zmluvy). Tento nový návrh však nebol zo strany žalovanej prijatý zákonom požadovaným spôsobom (formou), keď samotné čerpanie úveru zo strany žalovanej nie je možné považovať za akceptáciu návrhu písomnou formou (§ 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch). Medzi stranami teda nebola uzavretá platná zmluva (o revolvingovom úvere). K rovnakému záveru pritom dospeli súdy aj v iných obdobných spotrebiteľských sporoch, keď zistili, že návrh na uzatvorenie zmluvy (o spotrebiteľskom úvere) a akceptácia tohto návrhu neobsahovali rovnaké náležitosti (porov. napr. rozsudok Okresného súdu Žilina sp. zn. 6C/170/2011 zo dňa 07.10.2011, rozsudok Okresného súdu Košice okolie sp. zn. 17C/107/2011 zo dňa 16.01.2012, rozsudok Okresného súdu Trenčín sp. zn. 17C/153/2013 zo dňa 20.02.2014, rozsudok Okresného súdu Prievidza sp. zn. 15C/27/2014 zo dňa 17.03.2014, všetky dostupné na <https://obcan.justice.sk/infosud/-/infosud/zoznam/rozhodnutie>).

7. Vzhľadom na uvedené vznikla žalovanej v zmysle § 457 O.z. v spojení s § 451 ods. 2 O.z., § 39 O.z., § 40 ods. 1 O.z., § 9 ods. 1 a § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch povinnosť vrátiť žalobcovi iba vyčerpané peňažné prostriedky z úverového rámca po odpočítaní úhrad vykonaných žalovanou. Z predložených listinných dôkazov (výpisov z účtu žalovanej) mal súd za preukázané, že žalovaná vyčerpala z revolvingového rámca celkovo sumu 10.749,47 eura, pričom vykonala úhrady celkovo v sume 10.469,60 eura. Súd preto uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi iba rozdiel medzi

uvedenými sumami, t.j. sumu 279,87 eura spolu s úrokmi z omeškania (keďže žalovaná sa dostala s úhradou svojho dlhu do omeškania) vyčíslené do vypovedania zmluvného vzťahu (17.12.2018) v sume 109,88 eura a následne (od 18.12.2018) vo výške o 5 percentuálnych bodov vyššej ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania (§ 517 ods. 1 prvá veta, ods. 2 O.z. v spojení s § 3 nariadenia č. 87/1995 Z.z.), t.j. 5 % ročne. Vo zvyšnej časti (o zaplatenie úroku 480,63 eura, poplatkov za zaslanie upomienok 209 eur, ročných poplatkov 116 eur, poplatku za inkaso celej čiastky 1,50 eura, poplatkov za výber 203,86 eura, prevodu finančných prostriedkov 80 eur, poplatku za prevod 55,60 eura, úroku vo výške 13,9 % zo sumy 279,87 eura od 18.12.2018 do zaplatenia) súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

8. Nad rámec uvedeného súd poukazuje na to, že aj keby v danom prípade došlo k platnému uzatvoreniu zmluvy (o revolvingovom úvere), táto by neobsahovala všetky zákonné náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch (§ 9 ods. 2 písm. f/, i/, k/). Žiadosť žalovanej o vydanie kreditnej karty Diners Club Pure+ zo dňa 30.10.2014 ani potvrdenie žalobcu o prijatí žiadosti zo dňa 15.05.2014 totiž neobsahujú údaj o dobe trvania zmluvy a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. f/ zákona o spotrebiteľských úveroch), v žiadosti žalovanej ani v potvrdení žalobcu o prijatí žiadosti nie je uvedený termín splatnosti jednotlivých splátok (§ 9 ods. 2 písm. k/ zákona o spotrebiteľských úveroch). Navyše súd poukazuje na to, že údaj o úrokovej sadzbe je v potvrdení žalobcu o prijatí žiadosti uvedený takým drobným písmom, že je iba ťažko čitateľný. Súd považuje konanie žalobcu (ktorý text potvrdenia o prijatí žiadosti vopred jednostranne formulárovým spôsobom predpripravil, vrátane zvolenia veľkosti písma), ktorý umiestnil do potvrdenia o prijatí žiadosti esenciálnu (pre spotrebiteľa jednu z najpodstatnejších) náležitosť zmluvného vzťahu (spolu s údajom o výške minimálnej splátky) týkajúceho sa spotrebiteľského úveru (požívajúceho zvýšenú ochranu spotrebiteľa ako slabšej strany zmluvného vzťahu) písanú drobným a ťažko čitateľným písmom za nepoctivé a v rozpore s dobrými mravmi. Zásada poctivosti ako súčasť kategórie dobrých mravov sa totiž okrem iného prejavuje aj tým, že text zmluvy musí byť pre priemerného spotrebiteľa dostatočne čitateľný, prehľadný a logicky usporiadaný. To isté platí aj o ostatných častiach potvrdenia žalobcu o prijatí žiadosti, ktoré sú iba ťažko čitateľné. Pokiaľ by v tejto časti aj bol odkaz na všeobecné obchodné podmienky žalobcu (prípadne ďalšie dokumenty), kde by mali byť podrobnejšie upravené práva a povinnosti zmluvných strán, prípadne ďalšie náležitosti ich zmluvného vzťahu (čo možno usudzovať z toho, že žalobca ich priložil k žalobe), tak okrem toho, že z vyššie uvedeného dôvodu (nečitateľnosť, rozpor s dobrými mravmi) by sa nestali súčasťou ich zmluvného vzťahu, tak súd navyše poukazuje aj na to, že všeobecné obchodné podmienky (a ďalšie dokumenty) by mali slúžiť predovšetkým k tomu, aby nebolo potrebné do každej zmluvy prepisovať dojednanie technického a vysvetľujúceho charakteru. Nemali by slúžiť k tomu, aby do nich často v neprehľadnej, zložito formulovanej forme dodávateľ skryl dojednanie pre spotrebiteľa nevýhodné, o ktorých predpokladá, že pozornosti spotrebiteľa uniknú (porov. napr. nález Ústavného súdu ČR sp. zn. I. ÚS 3512/11 zo dňa 11.11.2013). V oblasti spotrebiteľského práva možno takéto konanie veriteľa (okrem toho, že je v rozpore s dobrými mravmi) kvalifikovať aj ako nekalú obchodnú praktiku (v zmysle zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov), ktorá nemôže požívať právnu ochranu. V žiadosti žalovanej o vydanie kreditnej karty Diners Club Pure+ zo dňa 30.10.2014 sa uvádza, že „vzhľadom na to, že v čase podpisu tejto Žiadosti na DC nemohol oboznámiť so všetkými náležitosťami Zmluvy v zmysle § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, potvrdzujem, že som sa oboznámil s informačným formulárom, ktorý mi bol daný k dispozícii a v ktorom sú niektoré z týchto náležitostí uvedené, pričom súhlasím s tým, že všetky vyžadované náležitosti zmluvy (najmä skutočnú výšku RPMN a aktuálnu výšku priemernej RPMN pre kreditné karty) mi DC oznámi v Potvrdení o prijatí Žiadosti, ktoré je súčasťou Zmluvy a na základe ktorého príde k jej uzavretiu.“ K tomu súd uvádza, že žalovaná ako spotrebiteľ sa nemôže vopred vzdať svojho práva, ktoré jej priznáva zákon o spotrebiteľských úveroch, a to byť informovaná o všetkých zákonom vyžadovaných náležitostiach zmluvy o spotrebiteľskom úvere ešte pred jej podpísaním, aby sa mohla rozhodnúť, či ju vôbec uzavrie alebo nie, a nie až následne, keď vznikne zmluvný vzťah, čo v tomto prípade záviselo výlučne od rozhodnutia žalobcu (prijatím žiadosti žalovanej), vrátane stanovenia obsahu a náležitostí zmluvy. Pokiaľ ide o informačný formulár, ktorý sa uvádza v žiadosti žalobcu, nie je zrejmé o aký formulár sa jedná, čo bolo jeho obsahom a či sa jedná o ten istý formulár ako štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, ktoré žalobca priložil k žalobe, ktoré však nie sú žalovanou ani len podpísané. V predmetných štandardných európskych informáciách o spotrebiteľskom úvere sú uvedené niektoré náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, nie však všetky (napr. výška splátky), niektoré sú uvedené neurčito a všeobecne (napr. „úver je poskytovaný v rozpätí od 1 200 € do 8 000 €“) a niektoré údaje sú uvedené odlišne ako v potvrdení žiadosti (napr. RPMN, celková čiastka, ktorú bude

spotrebiteľ musieť zaplatiť, priemerná RPMN). Okrem toho súd poukazuje na to, že v potvrdení o prijatí žiadosti sa uvádza, že žalobca potvrdzuje prijatie žiadosti o vydanie kreditnej karty zo dňa 10.11.2014, pričom žiadosť žalovanej o vydanie kreditnej karty Diners Club Pure+ bola zo dňa 30.10.2014.

9. Absencia vyššie uvedených náležitostí by mala za následok, že revolvingový úver by sa v zmysle § 11 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch považoval za bezúročný a bez poplatkov, a teda žalovaná by rovnako bola povinná vrátiť žalobcovi iba rozdiel medzi vyčerpanými peňažnými prostriedkami z úverového rámca a splatenou sumou (bez úroku a ďalších poplatkov).

10. Celkom na záver súd len na doplnenie (pre istotu) dáva žalobcovi do pozornosti, že mu je známy rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15 zo dňa 9. novembra 2016 ako výsledok prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ iniciovaného Okresným súdom Dunajská Streda v súvislosti s vnútroštátnym konaním vedeným týmto súdom vo veci Home Credit Slovakia, a.s., proti Kláre Bíróovej. Tunajší súd však poukazuje na to, že nosné dôvody, pre ktoré rozhodol v prejednávanej veci tak ako rozhodol (body 6. a 7. odôvodnenia rozsudku) sú odlišné od tých, ktoré boli predmetom konania pred Súdny dvorom Európskej únie vo vyššie uvedenej veci. Okrem toho označený rozsudok Súdneho dvora Európskej únie nie je spôsobilý zmeniť doterajšiu rozhodovaciu prax všeobecných súdov Slovenskej republiky pri posudzovaní otázky (ne)splnenia náležitostí zmluvy o spotrebiteľských úveroch podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Súdny dvor Európskej únie vykladá výlučne právo Európskej únie a ako taký nikdy nie je oprávnený poskytovať výklad vnútroštátneho práva, na čo sú oprávnené jedine vnútroštátne súdy. V <<http://www.najpravo.sk/clanky/preco-rozsudok-sdeu-vo-veci-home-credit-slovakia-c-a-klara-biroova-nie-je-sposobily-zmenit-rozhodovaci-prax-vseobecnych-sudov-sr.html>> súlade s tým aj vo veci C-42/15 Súdny dvor Európskej únie poskytol výlučne výklad Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES č. 2008/48 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS a nevyjadroval sa k výkladu zákona o spotrebiteľských úveroch (zákona č. 129/2010 Z.z.). Ku konkrétnym dôvodom, prečo vyššie označený rozsudok Súdneho dvora Európskej únie nie je spôsobilý zmeniť doterajšiu rozhodovaciu prax všeobecných súdov súd odkazuje na rovnomenný článok uverejnený na internetovej stránke www.najpravo.sk (<http://www.najpravo.sk/clanky/preco-rozsudok-sdeu-vo-veci-home-credit-slovakia-c-a-klara-biroova-nie-je-sposobily-zmenit-rozhodovaci-prax-vseobecnych-sudov-sr.html#Odkazy> a citácie), v ktorom autor článku tieto dôvody (s ktorými sa tunajší súd stotožňuje) podrobne rozoberá.

11. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 2 C.s.p. v spojení § 262 ods. 1 C.s.p.. Žalobca mal v konaní iba čiastočný úspech, pričom jeho neúspech bol vo väčšom rozsahu ako úspech (žalobou vyčíslený nárok predstavoval spolu sumu 1.536,34 eura, pričom úspešný bol iba v rozsahu 389,75 eura /279,87 eura + 109,88 eura/). Tým vznikol nárok na náhradu trov konania žalovanej, ktorej však v konaní žiadne trovy nevznikli, preto jej súd ich náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava IV.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozsudkom, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.